

Ejerboligen i form af parcelhuse, række- og kædehuse, ejerlejligheder eller sommerhuse er og bliver en populær og også samfundsgavnlig boligform og er en vigtig del af det Danmark, som i hvert fald på dette område indtil videre kan kaldes for et foregangsland. Ejerboligen er blevet en boligform, som alle samfundsgrupper har fået adgang til.

Det er derfor afgørende, at Folketinget får lejlighed til at tage stilling til, hvilken vej vi skal gå. Skal danskerne i alle aldre fortsat have muligheder for at eje en ejerbolig på anstændige økonomiske vilkår, eller skal ejerboligen lægges for had med voldsomme økonomiske indgreb, der alle har rod i misundelse eller misforståelser omkring Danmarks økonomiske sammenhæng. Det er det, debatten drejer sig om.

Den aktuelle debat er startet, fordi SR-regeringen nu to gange på kort tid offentligt har fortalt, at den helt ensidigt ønsker at øge beskatningen af ejerboligerne.

Først fremlagde regeringen med finansministeren i spidsen planer om at udhule rentefradragsretten gennem en forhøjelse af bruttoskatten, som man endda ville gennemføre på tværs af et forlig med Centrum-Demokraterne.

Der næst, i torsdags, fortalte såvel økonomiminister Marianne Jelved som skatteminister Carsten Koch om lejeværdiens vidunderlige egenskaber og om deres planer om at forhøje lejeværdien.

Økonomiministeren fortalte, at lejeværdien er meget lav, og skatteministeren understregede, at beskatningen af boligen må øges, fordi ingen jo kan flytte deres bolig til udlandet, og derfor er boligen ifølge skatteministeren et meget velegnet beskatningsobjekt. Det er jo også særdeles mange, der kan blive ramt, idet ikke mindre end to tredjedele af danskerne bor i ejerbolig.

Regeringens planer om at øge beskatningen af de mange danske familier med ejerbolig er i god overensstemmelse med den linje, som den yderste venstrefløj i Danmark har stået for i alle årene. Denne fløj er jo imod den private ejendomsret, og i mange år – indtil Berlinmurens fald – dyrkede man ideerne om den kollektive ejendomsret, som var udpræget i de socialistiske samfund. Ideen var den enkle, at alle var lige, altså lige dårligt stillet, hvis ingen ejede noget som helst.

I visse perioder har dele af Socialdemokratiet været præget af denne venstreorienterede tankegang. Det har flere gange ført til oprør fra socialdemokratiske politikere, der mente, at det

var et positivt træk i Danmarks udvikling, at lønmodtageren med den almindelige indkomst fik adgang til at eje sin egen bolig.

Det største oprør i nyere tid startede med tidligere minister og borgmester Erhard Jakobsens dannelse af Centrum-Demokraterne i 1973, og ved valget i 1973 fortalte vælgerne klart, at de ønskede et samfund, hvor alle har mulighed for at eje en ejerbolig, hvad enten det er en helårsbolig eller et sommerhus. Meget tyder på, at tiden igen er inde til et opgør.

Regeringen med Socialdemokratiet i spidsen har igen lagt ejerboligen økonomisk for had. Der bruges mange begrundelser, herunder et hensyn til Danmarks økonomiske situation, hvor ejerne af ejerboliger nu gøres til en trussel imod betalingsbalancen. Det fortælles, at de stigende ejendomspriser giver lånemuligheder, der kan føre til stigende import. Det er og bliver noget sludder.

Det er desværre rigtigt nok, at det store overskud på betalingsbalancen, som den nuværende regering overtog fra den forrige regering, er formindsket kraftigt. Men det skyldes et alt for stort offentligt forbrug og slet ikke parcelhusejernes private forbrug. Der er derfor tale om en helt fejlagtig argumentation fra regeringens side. Boligejerne skal gøres til prygelknabe for regeringens forfejlede økonomiske politik.

Derfor drejer det sig naturligvis om noget andet: Vi er kommet tilbage til den socialdemokratiske politik, der førte til dannelsen af Centrum-Demokraterne og efterfølgende til en liberal regering.

Og her er det tiden til at sige stop til Socialdemokratiet så kraftigt og præcist, som det overhovedet er muligt. Allerførste gang i dag, dernæst i den valgkamp, der allerede er i gang, og derefter ved vælgernes klare markering ved et folketingsvalg – et folketingsvalg, som regeringen prøver at udskyde så længe som muligt i forhold til grundloven.

Det, der skal siges, er, at vi i Danmark skal have ligeværdige, alternative boligformer, såvel gode lejeboliger som gode ejerboliger, og at begge boligformer skal have anstændige økonomiske vilkår.

I dag drejer debatten sig om ejerboligernes vilkår. Her vil Venstre understrege, at der fra samfundets side er mange fordele ved, at familierne ejer deres egen bolig. Det betyder nemlig, at der er en stor interesse for at holde sin bolig i god stand og endda forbedre denne bolig. Ejerboligen giver endvidere muligheder for den